

[Lone Dybkjær]

indre marked, og at vi kan komme ud i nogle klare interessekonflikter, men dem må vi håndtere så åbent, som det nu lader sig gøre, og naturligvis også gøre os klart, at vi ikke altid kan få vores vilje, hvilket dog ikke er ensbetydende med, at vi nødvendigvis skal lade grænserne løbe af med sejren; jeg synes, at det havde været rarere, hvis det havde været os.

Det er åbenbart for enhver, at vi står med et svagt argument i forbindelse med »farvestofdirektivet«, og man kan derfor spørge sig selv om, hvorvidt eksportindustrien har været tilstrækkelig vågen i denne sammenhæng, eller om man kunne have forestillet sig, at der var andre måder at lave hvid fetaost på. Denne ost er da efterhånden produceret i et stykke tid, og spørgsmålet er derfor, om dansk industri i virkeligheden er for sent ude på grund af en eller anden tiltro til, at det nok gik.

Til sidst skal jeg sige, at det er helt nødvendigt, at vi skærper interessen for det europæiske samarbejde, og at vi tilrettelægger procedurer, der i tide starter nogle politiske forhandlinger, således at vi får klarklagt, hvordan vi bedst håndterer sagerne. Det skal selvfølgelig ske i åbenhed, men jo også på en sådan måde, at det må være muligt at drøfte tingene internt, så vi ikke forhandlingsmæssigt binder os urimeligt.

Så længe en sag behandles, vil der altid være et dilemma i forhold til offentligheden, og det må vi så lære at leve med, men vi skal bare gøre os klart, at der ind imellem er danske interesser på spil, og derfor kan det godt være, at vi i nogle sammenhænge skal stå mere sammen om dem end om partitaktiske manøvrer.

(Kort bemærkning).

Birgitte Husmark (SF):

Jeg vil gerne bidrage lidt til fru Lone Dybkjærs opklaringsarbejde, som jeg også selv har været temmelig meget engageret i.

Jeg synes, at det er et vigtigt spørgsmål, om andre ministerier gør ligesom Sundhedsministeriet, herunder også spørgsmålet om, hvad det egentlig er, Sundhedsministeriet gør. I den forrige kommentar fik vi lige en antydning af, at der har været et problem med et svar, nemlig på et spørgsmål, jeg stillede om, hvornår sundhedsministerens specialudvalg for EU-spørgsmål har arbejdet. Jeg fik så at vide, at det udvalg ikke havde arbejdet under det belgiske

formandskab, altså op til beslutningsproceduren for »diversedirektivet«, og det er meget naturligt, for Ministerrådets arbejdsgruppe har heller ikke arbejdet i den periode.

Bagefter har vi så fået at vide, at det er forkert. Arbejdsgruppen har faktisk mødtes fire gange, og det, jeg godt ville have et bidrag til opklaringen af, er, om det er normen i Sundhedsministeriets specialgruppe og i andre specialgrupper, at der ikke er kontakt mellem arbejdsgruppefolkene, om der slet ikke har været dansk deltagelse i den arbejdsgruppe, og hvorfor de ikke melder tilbage om, at tingene faktisk er i gang.

Helt op til det belgiske formandskabs for ministeriet sådan helt overraskende beslutning om, at man nu ville have sagen til endelig afgørelse, har der så været møde i specialgruppen.

Ove Fich (S):

Tak for besvarelsen af forespørgslen og tak for oplægget til en ny procedure. Svaret viser, at regeringen aktivt vil medvirke til, at vi nu får en bedre behandling af EF-sagerne, således at de danske Europaparlamentarikere og de danske fagudvalg i højere grad vil kunne blive inddraget. Det er en i øvrigt god konsekvens af en sag, der er lidt kedelig, fordi Danmark tabte afstemningen i Ministerrådet.

Inden vi nu starter med at bebrejde hinanden, at det gik, som det gik, er det måske værd lige at opholde sig ved, at vi i EF's Ministerråd rent faktisk arbejder med en metode, der hedder kvalificeret flertal, og når man har en sådan metode, løber man selvfølgelig den risiko, at man af og til taber en afstemning. Det er der ikke noget unaturligt i, og der skal ikke herske tvivl om, at vi fortsat går ind for et sådant kvalificeret flertal. Vi er nødt til at have et EF, der er beslutningsdygtigt, og vi har netop under udvidelsesforhandlingerne kæmpet for, at dette kvalificerede flertal skal bevares aktivt.

Når det alligevel støder mange, at vi tabte denne afstemning, er det selvfølgelig, fordi det lige netop var på dét punkt. Der er ikke noget at sige til, at mange mennesker lægger vægt på at kunne få sunde og gode fødevarer uden alt for mange tilsætningsstoffer, og jeg deler helt den opfattelse. Lad det derfor være krystal klart, at det er Socialdemokratiets opfattelse, at hvis vi ikke under det videre forhandlingsforløb opnår sundhedsmæssigt forsvarlige re-